

VIATA DE LICEU

se traieste o singura data!

Doina-argumentare

Este o specie a genului liric specific literaturii populare in care se exprima stari sufletesti diverse. Doina are un caracter oral, anonim, colectiv si sincretic. In doina literatura se imbina cu muzica. In functie de sentimentele transmise, doinele pot fi de jale, de dragoste, de instrainare, voiniceasca.

"Doina" a fost culeasa de Vasile Alecsandri si publicata in prima culegere de poezii populare din literature romana. Discursul liric alcatuit din 20 de versuri se constituie intr-un elogiu al acestui "cantic dulce".

La inceput, eul liric se adreseaza doinei si isi exprima sentimentele de dragoste pentru acest cantec personificat. Sentimentele eului liric cunosc o gradatie ascendenta. Versurile ilustreaza modul in care doina este prezenta in viata poetului popular de-a lungul tuturor anotimpurilor. Fiecarui anotimp ii corespunde o alta stare sufleteasca. Astfel, primavara cand bate vantul si se ingana florile si privighetorile, eul liric sopteste o doina de dragoste. In iarna viscoloasa se canta doina de dor. Vara cand frunza e vie se canta cu bucurie doina de voinicie. Toamna frunzele se scutura si poetul sopteste cu durere doina de jale. Gradarea sentimentelor eului liric este redată prin verbe si expresii verbale din sfera

semantica a cuvântului dor "ma ingan, imi mai mangai, ma mai tin".

Finalul discursului liric exprima o concluzie cu privire la relatia intre eul liric si doina: cantecul batranesc face parte din existenta si din sufletul poporului roman.

Din punct de vedere artistic poezia are trasaturi specifice liricii populare. Astfel epitetele individualizatoare sugereaza trasaturi ale doinei "cantic dulce, viers cu foc". Repetitiile, paralelismul sintactic accentueaza ideea centrala a poeziei si ilustreaza legatura dintre eul liric si doina. Cuvantul folosit cel mai frecvent este substantivul doina repetat de 14 ori. Structurile sitactice paralele organizeaza discursul liric pe secvente ideatice.

Prezenta eului liric este indicata de verbe si pronumele la persoana I singular "eu cant". Folosirea timpului indicativ al verbului in surprinderea trasaturilor eului liric are rolul de a exprima permanenta sentimentelor.

Masura versurilor este de 8 silabe, ritmul este trohaic si rima este imperecheata.

Vocea eului liric exprima sentimentele general valabile.

VIATA DE LICEU

se traieste o singura data!